

AZ ERDÉLYRÉSZI
MÉHÉSZ EGYESÜLET
HIVATALOS LAPJA.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

A LAPOT AZ E. M. E.
TAGJAI TAGSÁGI
ILLETMÉNY FEJÉBE
KAPJÁK.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ—KOLOZSVÁR,
STR. A. MURESAN (ATTILA-U.) 10.

Felelős szerkesztő és kiadó: TÖRÖK BÁLINT az E. M. E. főtítkára.

TELEFON 158. SZ.
A LAP MEGJELENIK
HAVONKÉNT EGYSZER

Az E. M. E. tisztújító közgyűlése.

Az új tisztikar és választmány névsora.

Március hó 18-án tartotta meg az E. M. E. folyó évi rendes közgyűlést br. *Jósika* Gábor elnöklete alatt. Br. *Jósika* Gábor meleg szavakkal üdvözölte a megjelent méhésztársakat, vázolta a lefolyt év méhészeti és méhésztársadalmi viszonyait, majd felkérte *Török* Bálint főtítkárt a tárgysorozat ismeretelésére. — *Török* Bálint bemutatta az egyesület 1925. évi működéséről szóló jelentést, a zárszámadásokat és az 1926. évi költségelirányzatot, amelyeket a közgyűlés egyhangulag elfogadva a szokásos felmentést megadta és a tagdíjak felemelésére vonatkozó lapunk mult számában ismertett javaslatot is elfogadta.

Az egyhangu lelkesedéssel közfelkiáltás útján megejtett választások rendén elnöknek választott br. *Jósika* Gábor, aki a folyó évben 29-ik esztendője tölti be az E. M. E. elnöki tisztét és ezalatt a hosszú idő alatt nehéz utakon sok hányódással, nagy gondnal és áldozatokkal vezette át az egyesületet. Az alelnöki tisztségről másirányu nagy elfoglaltságuk miatt lemondottak *Puskás* Béla és dr. *Abrudbányay* Ede helyükre, — akiknek az Egyesület éléről való távozását őszinte szívből sajnáljuk — dr. *László* Márton ig. vál. tag és *Kicsid* Géza kajántói plebános választották meg. *Balázs* Péter lemondása folytán megüresedett a pénztárnoki és telepgandnoki állás, valamint a *Paull* István lemondása folytán a könyvtárnoki állás is. A tisztviselők, választmány és bizottsági tagok sorába a következők választottak meg:

Főtítkár: *Török* Bálint. Títkár-jegyző és telepgandnok: *Ambrus* Dezső. Pénztáros: *Szathmári* Ilona. Jogtanácsos: dr. *Bruckner* Antal ügyvéd. Könyvtáros: *Kabán* József. Számvevő bizottsági tagok: *Nagy* Vilmos, *Csoma* Endre és *Balázs* Péter. Lapszerkesztő bizottság: *Ambrus* Dezső, dr. *Boga* Lajos és *Szentpéteri* György. Gazdasági bizottság: dr. *László* Márton, *Török* Bálint, *Balázs* Péter, *Pohl* Béla és *Hutter* Lajos. Választmányi tagok: *Balázs* Péter Kolozsvár (rég), *Csoma* Endre Kolozsvár (új), *Engli* Vilmos Palotailva (új), dr. *Eöri* István Magyarigen (rég), *Herczegh* Kálmán Torda (új), *Hutter* Lajos Kolozsvár (új), *Kabán* József Kolozsvár (rég), *Korodán* László Kolozsvár (rég), *Kovács* András Kolozsvár (rég), *Kezdődy* Gyula Nagyvárad (új), özv. *Kiemniczkyné* Fröhlich Ilona Kolozsvár (rég), *Lakatos* Tivadar Székelyudvarhely (új), *Nagy* Lajos Kolozsvár (új), *Nagy* Vilmos Kolozsvár (rég), *Pataki* András Várfalva (új), *Pohl* Béla Kolozsvár (új), *Puskás* Béla Kolozsvár (rég), *Rákost* Albert Kolozsvár (rég), *Szabó* József Kolozsvár (új), *Szentpéteri* György Erzsébetváros (új), *Szállágyi* Márton Kolozsvár (rég), *Stief* Ottó Kolozsvár (rég), *Tothfalusy* József Marosvásárhely (új).

A választások megejtése után az ülés véget ért. A közgyűlést követőleg *Török* Bálint főtítkár ismertette *Lakatos* Tivadar U. M. E. elnök Hargita kaptárját, amelyet a közgyűlés tagjai természetben is megtekintettek. A kaptár leírását lapunk más helyén közöljük.

Apróságok a méhek életéből.

Írta: dr. Szász Ferencz.

A fiatal méhnek a bölcsődala a méhek zümmögése; kedves zene; a fejlődő méhnek jó koszt, puha bölcső mellett ez is kell! Mint ahogy a fejlődő gyermek a dajkájától szerzi első fogalmait, így van az a méhvel is. De sok idő játszásra nincs, kezdődik a „próba-repülés“, amit minden tapasztalt méhész ismer, a buta fiatal jószág, hamarosan elajátja az öregek példáján a tennivalókat. Virágról, virágra megy a csapat és néhány óra alatt készen van az elemi oktatás, estére már minden méhecske egyetemet végzett botanikus.

Kísérletet tettek, hogy a szirmaitól megfosztott virágra rámegy-e a méh? — és ime azt tapasztaltak, hogy az öreg tapasztalt méhket nem lehet becsapni, de a fiataloknak szüksége van a „nektár korcsma“ rikitó cégérére.

Sőt szagtalanítottak egyes virágokat; mindhiába a tapasztalt munkás sereg még akkor is meglátogatta a virágokat, ha csak a csutka maradt meg, ahonnan csupán virágpórt szerezhetek. A kezdő méhecske — mint fentebb is láttuk, — átengedi magát a virágok csábításának, tarka szirmok, édes illatok hívogadják és egészen megrészegedve dong egyikről a másikra. De már néhány nap múlva kezd „ésszel“ dolgozni és nem ül fel tarka köntösöknek, hanem előző napi tapasztalatait felhasználva a nektár és virágpórt mennyisége alapján szabályozza dolgos körutját.

Sokat vitatott kérdés volt, hogy a méhet a szag vagy a szín vezeti, ma már a kérdés el van döntve, mind a kettőre szüksége van a méhnek.

Kísérleteket hajtottak végre a következőképen: a méhek egy részét megvakították, más részét pedig megfosztották a szagló szerveikből és mi történt?

A szagló szervüktől megfosztott méhek nem találták meg a virágos mezőt, a vakok pedig a mezőig eljutottak, de ott semmit sem tudtak dolgozni. Ha azonban az „ornélküli“ méhek egyszer a legelőre jutottak, ott vígan ment a munka virágról virágra.

A méhnek a szagló szerve tehát utmutató a távolba, a szeme pedig a munka részleteiben szükséges, mikor a közelben kell osz tályoznia a virágokat.

Egy másik fontos kérdéshez jutottunk el: a méhek szag és színértékének az erejéről kell néhány szót mondanunk, hiszem, gyakorlati értéke is lesz a dolognak. Egy nagy ismerője a méheknek azt állítja, hogy a méh 4000 különböző szagot ismer meg, de legyen csak fele igaz! Mindenesetre kényes orra van a méh féléknek. A dongó méh pld. reggel szellőztet és az, amit a régi természetudósok „ébresztő trombitálásnak“ neveztek nem más, mint egy munkás méh szárnyainak zümmögése, amely arra szolgál, hogy a fészket kiszellőztesse. De jó orr is kell 500-nál többféle virággillathoz!

Ami a színérzékét illeti, azt állítják, hogy legjobban kedveli a méh a lila és kékszínű virágokat; a fehér és sárga csak akkor kerül-

nek sorra, ha nincs lila virág. A pirosat, de különösen a narancsszínűt utálja a méh. Olyanformán kezdik ezt magyarázni, hogy a méh bizonyos fokig színvak és az olyan piros vagy narancs színű virágokat, melyekben nincs lila árnyalat, meg sem látja. Bármint is van, igaz az, hogy nálunk a vörös árnyalatu virágokat a lepkék látogatják, a méhek pedig elhanyagolják.

De alkalmazkodik is ehhez erdő, mező virága; tavasszal minden kékeslila, mikor a méhek repülni kezdenek, a nyár végefele megint csak ez a szín az uralkodó a tarlókon, mezőkön.

Igy csodás harmoniában vannak egymással állat és növény, élnek együtt — egymásért!

De olyan szépen írja ezt le a németek egy nagy botanikusa Franci, hogy ezt szóról szóra idéznünk kell: „Mint van ez, hogy a mezők uralkodó virágszíne az évszakok folyamán oly feltűnően változik? A tavasz elején kékeslila csillogása van a mezőknek, de a májkörcsinek, ibolyák, erdei jácintok és fűrtös gyöngyikék átadják a vezetést a fehér és sárga színeknek, melyek a nyár derekáig harcolnak egymással, míg a fehér ernyős virágok kimúlásával a sok ragyogó fészkes virág lesz győztessé. De mihielyt megjelennek az első ökönyárszálak és a nap tüze már csak enyhe utósugarakkal simogai, a réteken kigyul a rózsaszín, mely átmege a pirosba, ezután ismét jön a kék és elhalványodik a kék katángokkal, sikkanttyukkal, buzavirágokkal és rózsás lila őszi kikericssekkel. Honnan van a színeknek ez a különös menetű vonala? Most már tudjuk. Alkalmazkodás a rovarok izléséhez. Kora tavasszal főképpen a kéket és lilát szerető méhek röpülnek, csak májusban ébred föl a kétszárnyak alvó serege. A napfordulás idején éri el az állati élet tetőpontját; ilyenkor minden erdői és mezői finom csengés tölt meg és reggeltől estig hallhatjuk suhogását a számtalan szárnynak, melyek a természet násznapjaiban halálra röpülnek magukat. De már a nyár derekán vége van a rajnak. Csak a fáradhatatlan méhek és dongóméhek keresik fel a mezőket, csak ők egyedül mennek szívesen még a sárga virágokra is. Velük versenyeznek még a lepkék is, melyek csak az őszi eső viharjaiban fulladnak meg. Ők tartják életben az utolsó rózsaszínű és piros virágokat. Az őszi kikerics már legtöbbször remeteéletet kénytelen élni az állatok kerülük, a nép megveti, alantas nevekkel csúfolja és csakugyan aljas az élete, főként állandó vérfertőzéssel tartja fenn magát.

Olvassuk ezeket a gyönyörű sorokat és nézzük méhész szemével a dolgot... csodálatos világba nyerünk betekintést, meglekésül a természet, fák, virágok, állatok lelkes és értelmes lényekké válnak, egymással beszélgetnek, társalognak és az intelligenciában feltűnően a méh vezet a virágos mező lakói között. És hiába akarják egyesek a méhet lelkicsinyelni, hiába csúrik-csavarják a dolgot, a csodás természetnek egyik legcsodálatosabb alkotása marad mindég, amelyiknek ép úgy van emlékezőtehetsége, esze, mint az embernek!

A „Hargita“ kaptár ismertetése.

Mint lapunk más helyén is megírtuk egyesületünk igazgató választmányi és közgyűlésén bemutatásra került természetben a Lakatos Tivadar, Udvarhelymegyei Méhész Egyesületi elnök által szerkesztett „Hargita“ nevű kaptár, amelyről ő, mint a kaptár feltalálója és készítője a következőket mondotta:

Amint a mélyentisztelt Méhésztársak előtt ismeretes, néhai Sötér a nagy méhész, gyakorlati könyvének I. kötet 181—185-ik oldalán a következőket írja: „Legjobbak volnának az oly kaptárak, amelyeket télen állva, s nyáron pedig fekvé lehetne használni, mert a kaptár helyzete hasznuk szempontjából lényeges különbséget okoz, amennyiben az álló rendszerű kaptárakban a méhek jobban telelnek és szaporodnak, de kevesebb mézet adnak: míg a fekvőkaptárakban a méhek telelése bizonytalanabb és a méhek is korlátozottabban szaporodnak, mint az állókaptárakban, azonban ebben jobban mézelnek, tehát a méhesnek több haszna van“.

Az elmélet szemelőtt tartásával szerkesztettem meg új kaptáramat.

Kisdéd méhészetemben van álló és fekvő kaptár, melyeknek a mérete teljesen megegyező. Kaptáram elnevezése „Hargita“ kaptár, mint-hogy én magam is a Hargita nevű hegység tövében lakom.

Álló kaptáram két részből áll, költőrészből és mézürből. Ugy a költőrészbe, valamint a mézürbe 8—8 keret fér be, amely keretek 20—20 országos méretű keretnek felelnek meg. Tehát a költőrészben és a mézürben is egy egy keretsor van.

Az álló kaptárt akként szerkesztettem, hogy annak alsó és felső kijárója legyen. Én, a magam részéről a felső nyílású kaptárnak vagyok híve, mert a felső nyílású kaptárban a méhek jobban telelnek, mint az alsó nyílásúban.

A felső nyílású kaptárban soha sincs hátul lecsapódás, lucskok.

Rablás szempontjából is a felsőkijárású kaptárt előnyösebbnek tartom, mert az alsó nyílású kaptárban a méhek tavasszal és ősszel, amíg nincsenek még lefejlődve az alsó keretsora, vagyis azon nem tartózkodnak, a rabló méhek hamarabb bejuthatnak a kaptárba.

Míg ellenben a felsőkijárású kaptárban a méhek közvetlen a kijáró nyílás közelében vannak elhelyezkedve, s a betolakodó idegen méhek ellen közvetlenebbül tudnak védekezni.

Álló kaptáramba ősszel a méhcsaládot 8 keretre telelem be, s ott hagyom addig, míg a család tavasszal teljesen kifejlődik, s a főhordás előtt 2—3 héttel áttelepítem a fekvő kaptárba. Az áttelepített családot a 8 kerettel a felsőkaptárba a közepre, a kijárónyíláshoz helyezem el. A keretet két oldalt Hannemann-rácsai zárom el, s a fekvő kaptár két végébe 6—6 tartalék keretet teszek a mézelés idejére.

A „Hargita“ kaptár álló helyzetben.

Pergetés és a mézelés megszűnése után a családot újból az állókaptárba helyezem el telelésre.

A kaptárról minden áll, amit ennek konstruálójának mondott. Csinos, praktikus, álló s fekvő

A „Hargita“ kaptár fekvő helyzetben.

helyzetben egyaránt beilleszthetők a keretek és álló helyzetben az alsó vagy felső kijárót használhatja a méhész. Az elméleti kívánalmakat gyakorlati téren igen szerencsésen oldotta meg a szerző. A kaptárt egyébként a mellékelt ábrákon is bemutatjuk. Igen örülnénk, ha a kérdéshez tagtársaink hozzászólásának lapunk hasábjain.

A röpdeszkáról!

Írta: Baric Barnabás.

Legtöbben olyan nagyon előre ugró röpdeszkát alkalmaznak, ami nem hogy a méhcsalád bejárására előnyös volna, hanem azzal egyenesen ellenkezik. Többször figyeltem meg azt, hogy szélvihar, esős zivatar esetén, mikor a munkából hazakergetett méhek, fejvesztetten sietnek a lakás felé, s terheiktől kifáradva, a szélvész csapkodása közepette legtöbben a méhes homlokfalára, a röpnyílás alá tudnak csak leszállni, s amikor sokszor a több ezer munkás egyszóval pár perc alatt a lakásába kellene jusson, az a helytelenül alkalmazott 100—150 mm.-terre előre ugró röpdeszka miatt ott kell vészen, a sebbes eső leveri a méhes elé, mert az előre ugró röpdeszkát alólól átmaszni, azt megkerülni ilyenkor nem tudja. Nem is szólva a röpdeszka illetlen alkalmazásának más hátrányairól, már csak ezen egy ok miatt is indokolt annak megváltoztatása, illetőleg a röpdeszka csak 10—15 mm. nyire előre ugró szabad legyen, ha a kaptár fala 25—30 mm. vastag is, a 10—15 mm. röpdeszka szolgálhat csak az ő igazi hivatását. (Vajjon nem tulság ez, mit szólnak hozzá méhésztársaink? Szerk.) Ennél előre ugróbb röpdeszkát csak abban az esetben szabad alkalmazni, ha a méh lakás a méhes homlokfalához nem simulhat pontosan s a kaptár és méhes fala közötti hézagot hidalja át. De akár a kaptár, akár a méhes képezi a méhes homlokfalát, a röpnyílás szája alatt csak 10—15 mm. perem legyen röpdeszka gyanánt, inkább legyen a röpnyílás vízszintes irányban terjedelmes. Az ilyen röpdeszkát bármilyen viszontagság mellett is, a legkönnyebben lépheti át a vihar által lesodort beáramló méh tömeg. Nálam is voltak nagy röpdeszkák alkalmazva, de tapasztaltam ezeknek káros voltát, s ezeket száműztem valamennyit, jelenleg a 32 es állókaptáramon is 30 cm. vízszintes röpnyílás s ennek röpdeszkája a legkisebb s csak 15 mm., sőt olyan kaptárom is van, amelynek nincs röpdeszkája, de ezekkel a röpdeszkákkal a legkisebb hátránnyal közlekedhetnek a méhek, mert ha repüléssel nem is siklik be a bejárón valamennyi méh, úgyis, ha az kénytelen volna a kaptár homlok falára leszállni a nyílástól bármilyen irányban, de külön-

nösen alól, mégis kényelmesen besétálhat, mert a 10—15 mm. röpdeszkát alólól a legrövidebben állépheti.

Könyvismertetés.

Cultura albinelor. Indrumări de apicultură rațională. Szerkesztője Floriu Begnescu a Romániai méhészegyesület elnöke. II. kiadás, 80 lei.

Begnescu könyve olasz hatás alatt készült, hisz a Paglia din Castel san Pietrói méhészeti iskolát végezte Olaszországban és ő is propagandista: ez legfőbb érdeme könyvének. Könyve bevezető része a méhészet hasznáról szól.

Az első rész a méh élettanáról, stb. obligát fejezeteket tartalmazza. Van egy bővebb fejezet hozzá: Ősztön vagy intelligencia címen.

A második rész a méh lakásokról szól. Épen hogy átsiklik a kas felett. Igaza van. Aki méhészeti könyvet vásárol, az már túl van a káros méhészkedésen. Tárgyalja a német-álló rendszert a Sartori-kaptár nyomán; a fekvő amerikai rendszert Dadaut—Rauschenfelds-kaptár nyomán. Hogyan kell megépíteni egy fekvő rendszerű kaptárt c. fejezetben képekkel bőven illusztrálva ismereti lépésről-lépésre a Layens fekvő kaptár építését. Kezdő méhészeknek kitűnő útmutató.

Milyen kaptárt használjunk? c. fejezetben megszólaltatja Romanescu méhész (Románi. Jud. Neamt), aki ügyes méhészek számára jó legelőre szerkesztett egy fekvő kaptárt. Méretei 80×62×24. Keretei: 30×40 cm. nagyságúak. 3 kijárója van; kettő a hosszú oldalon, egy kesnyebbiken. Mézürs dobozt lehet feltenni rája. A mézür keretei 30×20 cm. nagyságúak és 45^m/_m lépközfaltávolsággal berakvák (a fészekben 37^m/_m). A 20 kereten két család van elhelyezve, melyek mozgatható falal, rosta szövevel elválaszthatók. A két család a nagy hordásig külön dolgozik, ekkor az egyik anyát elzárja csomó méhvel a kaptár kijárós végébe s a két családból egy lesz. A fiasításos lépeket középre teszi s a többit ki-rekeszti a fészekből, hogy a méheket felkény-szerítse a mézürbe. Szüret után megfelelő ova-tossággal ismét szétválasztja a családokat, melyek egymást melegítve telelnek. (Két anyás rendszer.)

Fala egyszerű. Téltre melegítő párnát alkalmaz. Mindenkinek figyelmébe ajánlom e kaptárt.

Következőkben méhészeti eszközökről szól.

A tartalék anyák c. fejezetben leírja az anyabölcsők mesterséges készitési módját. A fejezet egyike a legszebb részeknek, mert a mi irodalmunkban keveset foglalkoztak vele, holott a vándorméhészetben a tartalékanya nevelés alapvető feladat.

A mézelő növényeket virágzásuk sorrendjében sorolja fel. Ezután a különböző méhészeti teendőket a méhbetegségeket és ellenségeket írja le. Záradékkul történelmi elmefuttatást ad az egyiptomi méhészettől napjainkig. Egyetlen magyar nevet találni csak: Harasti 1785. Reméljük könyve III. kiadásában ezt a hiányt pótolni fogja.

Mindenkinek melegen ajánlom e könyvet.

Szeness tanár.

Változások az egyesület házsongrádi méhészeti telepének vezetésében.

Egyesületünk közgyűlése a Balázs Péter telepgondnok lemondásával megüresedett telepgondnoki tisztségre Ambrus Dezső méhészegyesületi titkár-jegyzőt választotta meg, aki a tisztséget elvállalva, április hó 1-én kiköltözött a telepre, hogy annak felügyeletét és irányítását állandóan személyesen gyakorolhassa. A méhek kezelésére az igazgató választmány Szabó Mihály méhész szerződött, aki legutóbb dr. László Márton egyesületi alelnök méhésében volt alkalmazva, azt megelőzőleg pedig az E. G. E. szolgálatában állott.

Balázs Péter telepgondnok 14-ről 53-ra gyarapította az egyesület méhcsaládjainak számát

a lefolyt 5 esztendő alatt. A választmány célja a teleppel a jövőben a méztermelés, a tagok szükségletére anyanevelés, a kezdők részére rajok rendelkezésre bocsátása és a telepnek tancélokra való alkalmassá tétele. Reméljük, hogy ezzel a felkészültséggel az egyesület e téren kitűzött célját el is fogja érni, és ha méhésztársaink Kolozsvárra jönnek, a méhészet iránti szeretet melegevel fogjuk fogadni nemcsak a titkári hivatalban, hanem a házsongárdi méhészeti telepünkön is, amelyről egy részletet a mellékelt ábrán mutatunk be.

Egyleti élet.

Az E. M. E. ig. vál. ülése.

Március hó 11-én tartotta az ig.-vál. a közgyűlést előkészítő ülését br. Josika Gábor elnöke alatt. Az ig. vál. Török Bálint főtitkár jelentésében elhatározta, hogy a folyó évben a méhésztelep főépületét megfestetti kívül belül mert az igen elviselt állapotban van. E célra 7000 L-ig menő összeget szavazott meg. A méhek kezelésére Szabó Mihály méhész mestert fogadja meg, felkérve az elnökséget a szerződés megkötésére. Örömmel vette tudomásul a választmány, hogy Lakatos Tivadar U. M. E. elnök a legjobb méhész jutalmazására 500 L-t, Kicsid Géza 1 rajt és Paull István rajszállító ládát adományozott az egyesület részére. Paull István ezenkívül több méhészeti szakmunkát is adományozott a könyvtár gyarapítására. A közgyűlés tárgyainak előkészítése után Lakatos Tivadar, az U. M. E. elnöke ismertette személyesen a természetben is bemutatott, általa kronstruált „Hargita” kaptárt, amelyet lapunk más helyén ismerteltünk. A f. évi méhé-

szeti vándorgyűlésekről, tanfolyamokról és az új tagok felvételéről szintén lapunk más helyén emlékezünk meg.

Az E. M. E. tagdíjainak felemelése.

Több mint egy éve, hogy egyesületünk állandóan kapja a szóbeli és írásbeli megkezeséseket fokozottabb tevékenység kifejtése és a M. K. terjedelmének növelése érdekében. A megkeresések rendjén a tagtársak egyöntetű kívánsága az volt, hogy a magasabb célok elérhetése érdekében az egyesületi tagdíjakat föl-emeljük. A folyó év március hó 18-án tartott egyesületi közgyűlés egyhangú lelkesedéssel elhatározta, hogy az egyesületi tagdíjakat folyó évi január hó 1-étől kezdődő événnel 50 leiről 100 leire emeli föl.

A békében az évi tagdíj 4 korona volt. Aranyparitásba ez körülbelül 160 leinek felel meg, mézértékben körülbelül két kilogramm méz békebeli árának felel meg. A közgyűlés a méz árakat vette alapul és a felemelt tagdíjakat kerekén 2 kg. méz áraban vagyis évi 100 leiben állapította meg. Ez a tagdíj felemelés az alapszabályok értelmében minden egyes tagra kötelező, miért is tisztelettel kérjük méhésztársainkat, hogy az oly szívesen felajánlott, illetve kívánt tagdíj emelésnek minden reklamáció és további kérés és felszólítás bevárása nélkül eleget tenni sziveskedjenek.

Büszkén elmondhatjuk, hogy kevés olyan társadalmi egyesülés van, amelynek tagjai olyan szívesen nemcsak vállalják, hanem fel is kínálják aldozatkészségüket a közös cél érdekében és az eddig tapasztalt lelkesedés arra bátorít fel minket, hogy higgyük miszerint minden méhésztársunk szívesen fog eleget tenni a fenti felhívásunknak és rövidesen beküldi az esedékes tagdíjakat egyesületünk titkári hivatala (Cluj-Kolozsvár, Attila utca, Str. Andrei Muresan No. 10.) címére. A tagdíj felemeléséről különben minden egyes tagtársunknak főnálló tartozásának kimutatása mellett külön levelet is küldünk.

Tagdíjnyugtázás. Az E. M. E. titkári hivatalához a következő összegek küldettek be 1026. márc. 1-től.

1000 L. alapítási tagdíjat fizetett: Balázs Péter Kolozsvár. — 1925. évre 50 L. tagdíjat fizettek: Fey József Marosvásárhely, Itteldorf Ödön Menyháza, Király Károly Gyéres, özv. Gráf Lőrincné Kolozsvár, Kelemen István Gyéres. — 1926. évre 50 L. tagdíjat fizettek: Stolz Gusztáv Kolozsvár, Joó Kálmán Szaraberek, Ifj. Micszak György Bodonos, Siló Béni Csikszereada, Pápay Zsigmond, Balán Rudolf, Valonits Pál, Fogaras, Sadler Ottó Vermes, Bartha Balázs Sepsiszentgyörgy, Fey József Marosvásárhely, Zugh László Ákos, Nöszner József Szászregén, Demény János Marosvécs, Itteldorf Ödön Menyháza, Bölöni Mihály, Varga Lajos, Kis László Kislekencze, Schramm Florian, özv. Kremnitzky Aladárné Kolozsvár, Skyva Ferenc Visóbisztra (25 L.), Kohn B. Hersch Szászszentjakab, Völgyi István Gyéres, Dobay Áron Kerpenyes, Szabó János Kilyénfalva, Köntés Ferenc Sepsiszentgyörgy, Keresztes Sándor Mikefalva, Ulbrich Rudolf Gyfehérvár, Szász Béla, Bogesch Mihály, Serbán Mihály, legifj. Papp János, Szilágyi Antal, Kiss Sándor Felsőbánya, Szalkai István Szentágota, Kovács János Szászegerbegy, Máthé Sándor Gyergyócsomafalva, Bede Károly Szentbenedek (kiegészítés), Méhes Albert, Méhész János, Kroner Béla Torda, Ekart Dusí Toroczko (kiegészítés), Blénessy Károly Csikszentdomokos, Antonya Mihály Magyarzovát, Bányasz Lajos Gyergyóujfalu (II. rész.), Blaha Lajos, Fekete Sándor Arad (II. rész.), Tiralló Mihály Körösbánya, Csipkés József Gyéres, Horváth Ferenc Kurtics. — 1926. évre 100 L. tagdíjat fizettek: Forys D. István Magyar-nemegye, Tholvaly József Gyéres, Förster Károly Kiskalota, Méhész Naptár Szerk. Tés (112 L.) Luther János Pokilsa, Z. Kiss Ernő Zilah, Kabán József, Russu Adelea Kolozsvár, Wolmann Oszkár Gyergyószentmiklós, Veszmerák Gyula Arad, Eisler Albert Tg.-Jlu. — 1927. évre tagdíjat fizettek: Stolz Gusztáv Kolozsvár, Bede Károly Szentbenedek (50 L.) Skyva Ferenc Visóbisztra (75 L.), Dobay Áron Kerpenyes, Eisler Albert Tg.-Jlu (50 L.)

Kérjük azon Tagtárs Urat, ki márc. 17-én személyesen fizette be tagdíját és neve nem szerepel fenti nyugtázáson, nevét tudatni sziveskedjék, mert ellennyugtája olvashatatlanul van aláírva.

Különfélék.

Kedves olvasóinknak boldog husvétii ünnepeket kívánunk.

Martinovici Miklós. Előttünk, erdélyi méhészek előtt egy kevésbé ismert szakférfiu hunyt el a közelmúltban Martinovici Miklós-nak, a Bánsági Méhészeti Egyesület társelnökének személyében. A tőlünk távolabb eső bánsági méhészeti ügyének előbbrevitelében elévülhetetlen érdemeket szerzett magának mint méhészegyesületi elnök és mint méhészeti felügyelő is. 1855-ben született, tanulmányait Lugoson, Kecskeméten, Karánsebesen, teológiai tanulmányait pedig Aradon végezte. 40 éven keresztül volt Nagytópoloveczen lelkész és lelkészi hivatalának teljesítése közben alkalmat szerzett magának arra, hogy úgyszólván az összes hazai méhészeti mozgalmakban élénk és tevékeny részt vegyen, 1893-ban a heidelbergi méhészeti kongresszus előadói között is szerepelt. A háború előtt 400, azután pedig 140 családból álló méhese volt Herkulesfürdőn, méhészete messze földön híres volt és a méhészeti ierén szerzett érdemeinek elismerésül a román kormány méhészeti vándor tanárrá és felügyelővé nevezte ki. Az elhunytban Martinovici Constantin, a kolozsvári Mezőgazdasági Kamara igazgatója édesapját gyászolja.

Lapunk mai számához mellékelünk egy-egy tagsági nyilatkozatot. Még mindig nagyon sok méhésztársunk van, akik nem tagjai az Erdélyrészi Méhész Egyesületnek. Az ünnepek alatt keressük fel ezeket a méhésztársakat és irassuk velük alá a csatolt nyilatkozatot, hogy a husvétii ünnepek alatt a tagok száma 1000-re emelkedjen. Az 1000-ik tagról és bejelentőjéről külön fogunk megemlékezni. Ehez 80 új tagra van előbb szükségünk.

Új tagok jelentkezése. Lapunk legutóbbi számának megjelenése óta a következő méhésztársak kérték az E. M. E. tagjai sorába való felvételüket: Szilágysomlyó: Dr. Bergl Jenő, Dr. Keresztes Dániel, Szent Ferencrendi Nővérek. Tenkegörsöd: Danszky István, Leu Juliu, Treier László. Mezőszentmihály: Halabory Ernő. Tusnád: Dr. Kósa Béla. Sobórsin: Vasile Cismasiu, Sebenyi József, Zamboni József, Varaala: Deacu Sofronie. Csikszereada: Ince Lázár Érmihályfalva: Ötvös László. Bihar-püspöki: Reguly János. Petrozsény: Zábor Gyula. Nagyszalonta: Bogyó János, Sinka János, Kádár Sándor. Monostor: Dragulescu József. Mezőbánd: Csiki János Dicsőszentmárton: László Géza. Kézdivásárhely: Csiszár Mihály. Bihardiószeg: Juhász Sándor. Pusztakalán: Mezei Antal. Dés: Szakmáry József. Belsőnyér: Fodor József. Kolozsvár: Bilkei Adolfné. Bolyán: Szakács Ferenc. Abrudbánya: Ifj. Biró Ferenc. Kurtics: Frisch Józsefné, Coardos Péter. Belényes: Stern Herman, Ifj. Ertsoy Zsigmond. Zimándujfalu: Matkovcsik Mihály. Mikola: Artzner János. Biharsályi: Id. Csábi János. Magyarpécska: Donáth Lajos. Rónaszék: Flórián Károly. Szokodor: Hofmann Vince. Vasláb: Kalmár Henrik. Nagyváro: Müller Jenő. Váradpasa: Molnár Ferenc. Déva: Mallász József. Székelyudvarhely: Salamon Lajos, Albert Mihály. Barót: János Ferenc. Scroastea (Regát): Csatlós János. Felsőesertés: Maschalkó Albert. Opiski: Papp János. Málnásfürdő: Teleky János, Száfta Miklós. Ákos: Zugh Ladislau. Kisapold: Zavoda Mihály. Mezőtelegd: Bódis Andor Egeres: Dérczy László.

Készüljünk a méhészeti vándorgyűlésekre. A folyó évben egyesületünk Aradon és Székelyudvarhelyen fog méhészeti vándorgyűléseket rendezni. Már most felhívjuk az érdekelte méhésztársaink figyelmét e körülményre azzal a kérelemmel, hogy készüljenek a vándorgyűlésre, rendezék dolgaikat úgy, hogy a vidéki magyar méhészek mind ott lehessenek, akik még nem tagjai egyesületünknek, azokat tagul megszerezni sziveskedjenek és velük

